

Berisping

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij schrijven van 30 juni 2003 wordt door verweerster aan appelland medegedeeld het besluit van verweerster appelland te berispen.

Bij beroepschrift van 20 juli 2003 met bijlagen komt appelland in beroep tegen voormeld besluit.

Op 12 augustus 2003 wordt een aanvullend beroepschrift ingediend door de gemachtigde mr. van de

Bij schrijven van 23 september 2003 zendt verweerster haar verweerschrift met bijlagen in.

De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden op 9 oktober 2003 te Eindhoven.

Ter zitting zijn verschenen appelland bijgestaan door zijn gemachtigde mevrouw en verweerster in de personen van de heer, schooldirecteur, en mevrouw, algemeen directeur, bijgestaan door haar gemachtigde.

Partijen hebben de zaak mondeling toegelicht, de gemachtigde van appelland aan de hand van pleitnotities, en vragen van de Commissie beantwoord.

De inhoud van voormelde schriftelijke stukken geldt als hier herhaald en ingelast.

II. De feiten

Appelland is vanaf 1 april 1974 in dienst als onderwijzer bij (de rechtsvoorganger van) verweerster. Thans is appelland in een voltijds dienstverband werkzaam als groepsleerkracht van groep 5 bij de Basisschool te

De aanleiding van de berisping van appelland door het bestuur vormt de handelwijze door appelland als groepsleerkracht binnen voornoemde Basisschool, naar een leerling die niet in zijn groep zit. Deze handelwijze was dusdanig dat de ouders van betreffende leerling op 24 maart 2003 een klacht hebben ingediend tegen appelland bij de Stichting, Onafhankelijke Klachtencommissie Machtsmisbruik in het Onderwijs, te, De klacht betrof de feiten dat appelland lichamelijk geweld heeft gebruikt ten opzichte van betreffende leerling. Dit lichamelijk geweld heeft op 21 maart 2003 plaatsgevonden en bestond uit beetpakken bij de arm van de leerling om deze naar de klas van appelland te voeren, het meermaals op de stoel duwen van betreffende leerling, die steeds opstond, waarbij appelland ook de keel van de leerling raakte en tenslotte het door appelland stompen tegen de borst van betreffende leerling.

Hoewel de Klachtencommissie het gedrag van betreffende leerling als zorgelijk betitelt, oordeelt de Klachtencommissie eveneens dat appelland zich schuldig gemaakt heeft aan machtsmisbruik middels fysiek geweld jegens betreffende leerling. De Klachtencommissie geeft aan: "Het handelen van aangeklaagde (lees: appelland) overstijgt verre de wel toegestane licht lichamelijke beroering ter ondersteuning van een correctie of aanwijzing." en verklaart de klacht gegrond. In deze procedure heeft appelland tijdens de zitting van de Klachtencommissie onder andere gesteld "dat hij al 30 jaren voor de klas staat en tot aan dit incident nog nooit heeft geslagen".

III. Standpunt van verweerster

In het personeelsdossier van appelland bevindt zich in ieder geval een klacht, gericht aan de rechtsvoorganger van verweerster, van 7 juni 1993 van ouders van een leerling van appelland, die op dat moment groepsleerkracht van groep 8 is. Appelland wordt hierin afgeschilderd als een agressieve, afwijzende, pesterige dictator, die verder aan het begin van het schooljaar een reglement heeft opgesteld waaraan zijn leerlingen zich zouden dienen te houden, en waarover appelland aan deze leerlingen heeft verboden deze aan hun ouders te overleggen. Betreffende ouders geven verder aan dat zij de indruk hebben dat ouders, die gelijksoortige klachten hebben met betrekking tot appelland, hun klachten niet uiten omdat hun kinderen in hun laatste schooljaar zijn en ze daarna niet meer met appelland geconfronteerd zullen worden. Deze klacht heeft betreffend bestuur onderzocht en vervolgens heeft het bestuur geconcludeerd dat het functioneren van appelland op onderdelen voor verbetering vatbaar is en dat appelland namens het bestuur door zijn directeur begeleid zal worden hierin.

IV. De gronden van het beroep

1. De in de CAO-PO voorgeschreven formaliteiten zijn niet in acht genomen. Aan appelland is niet enig schriftelijk voornemen kenbaar gemaakt waartegen hij zich kon verweren.
2. Er zijn onvoldoende argumenten om af te wijken van het advies van de klachtencommissie te volstaan met een schriftelijke waarschuwing. De eerdere beweerdelijke incidenten waaraan verweerster in haar besluit in algemene bewoordingen refereert, zijn nimmer met appelland besproken. Appelland is nimmer eerder schriftelijk gewaarschuwd.

V. De beoordeling

Ad grond 1

Ter zitting heeft de gemachtigde van verweerster gewezen op het gesprek van appelland met verweerster op 19 juni 2003. In dit gesprek zou verweerster, naar zij stelt, mondeling hebben aangegeven dat zij voornemens was appelland te berispen en dat appelland daarop heeft meegedeeld dat hij geen verweer wenste te voeren.

Appelland van zijn kant erkent dat er op die datum een gesprek tussen partijen is geweest naar aanleiding van de uitspraak van de klachtencommissie. In dat gesprek is de door de klachtencommissie voorgestelde waarschuwing aan de orde gekomen en appelland stelt toen gezegd te hebben dat hij daartegen geen verweer zal voeren. Hij kan zich niet herinneren of ook over een berisping gesproken is. Het juridisch verschil tussen een waarschuwing en een berisping was hem overigens onbekend. Hij heeft in ieder geval niet begrepen dat hem mondeling het voornemen kenbaar is gemaakt hem te berispen en dat hij heeft afgezien van het voeren van verweer daartegen.

De Commissie constateert dat verweerster de formaliteiten omschreven in artikel F2.9 CAO-PO niet heeft nageleefd. Immers schriftelijk dient verweerster de gronden van de disciplinaire straf mee te delen aan appelland en dient hem mee te delen dat hij zich daartegen kan verweren, hetgeen verweerster heeft nagelaten. Het belang om deze formaliteiten in acht te nemen blijkt wel uit deze zaak. Het was appelland in het geheel niet duidelijk dat hem mondeling een voornemen tot het opleggen van een disciplinaire straf werd meegedeeld met mededeling dat hij zich daartegen kon verweren. Het afzien van verweer als hier gesteld is in de context van het gesprek naar aanleiding van de uitspraak van de klachtencommissie te vaag en onduidelijk om de conclusie te kunnen trekken dat appelland heeft afgezien van verweer tegen het opleggen van een disciplinaire straf.

De Commissie is van oordeel dat het niet inacht nemen van de hier bedoelde formaliteiten moet leiden tot grondverklaring van het beroep.

Ad grond 2

Nu het beroep reeds als boven weergegeven gegrond moet worden verklaard behoeft de tweede beroepsgrond niet aan de orde te komen. Toch hecht de Commissie er aan het volgende op te merken. Verweerster heeft in het schrijven waarin de berisping werd opgelegd als motivering vermeld: *Gezien de aard van bovengenoemde klacht en gezien de historie dat er al eerder, vanaf februari 1992, in een behoorlijke frequentie klachten van ouders zijn geweest over uw pedagogisch handelen en/of uw communicatie etc.*

Zou een dergelijke vage vermelding in een voornemenbrief staan, dat zou appelland geen gelegenheid hebben gehad zich daartegen te verweren, immers hem zijn de daaraan ten grondslag liggende feiten niet bekend.

Alleen een klacht uit 1993 kan appelland bekend zijn. Toen heeft een ouderpaar een brief naar het bestuur geschreven over het functioneren van appelland. Deze brief is toen met appelland besproken. Aangenomen mag worden en de Commissie neemt aan dat een klacht van tien jaar oud, die toentertijd is behandeld, niet meer redengevend kan zijn voor een disciplinaire straf in 2003. De inhoud van de overige klachten, die appelland later op niets meer dan een lijstje zijn meegedeeld zijn ternauwernood bekend. Deze hebben kennelijk geen onderwerp uitgemaakt van een functioneringsgesprek of een beoordeling.

De Commissie is dan ook van oordeel dat er inhoudelijk ten aanzien van de motivering van het besluit tot het opleggen van een disciplinaire straf van berisping het een en ander schort.

VI. De beslissing

De Commissie voornoemd,

Rechtdoende:

Verklaart het beroep gegrond.

Deze beslissing is gegeven te Eindhoven op 9 oktober 2003 door mr. A.F.M. Schrickx, voorzitter, C.B.M. Evers, mr. drs. W.G.A.M. Veugelers, , mr. J.M.P. Drijkoningen en drs C.P.J. Hoorninck, leden, in tegenwoordigheid van G.H. Gerritsen, secretaris.